

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

P8_TA(2015)0459

Valmistautuminen maailman humanitaarisen avun huippukokoukseen: humanitaarisen avun haasteet ja mahdollisuudet**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. joulukuuta 2015 valmistautumisesta maailman humanitaarisen avun huippukokoukseen: humanitaarisen avun haasteet ja mahdollisuudet (2015/2051(INI))**

(2017/C 399/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. joulukuuta 1991 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 46/182 humanitaarisen hätäavun koordinoinnin vahvistamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK-järjestöjen välisen pysyvän komitean (IASC) muutosohjelman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon maailmanlaajuisessa humanitaarisen avun foorumissa 12. heinäkuuta 2007 vahvistetut kumppanuu-den periaatteet ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 64/290 oikeudesta koulutukseen hätätilanteissa ⁽⁴⁾ ja asiaa koskevat suuntaviivat, mukaan luettuina Unicefin ja Unescon suuntaviivat,
- ottaa huomioon IASC:n suuntaviivat sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisen sisällyttämistä humanitaariseen toimintaan ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehysten 2015–2030, joka hyväksyttiin Sendaissa, Japanissa 14.–18. maaliskuuta 2015 järjestetyssä katastrofiriskien vähentämistä käsitelleessä kolmannessa YK:n maailmankonferenssissa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 27. heinäkuuta 2015 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 69/313 kolmannessa kansainvälisessä kehitysrahoituskonferenssissa hyväksytyyn Addis Abeban toimintasuunnitelman vahvistamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Genevessä 8.–10. joulukuuta 2015 pidettävän Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun 32. kansainvälisen konferenssin edellä käytävät keskustelut,
- ottaa huomioon maailmanlaajuisista humanitaarista apua vuonna 2015 käsittelevän selvityksen ”Global Humanitarian Assistance Report 2015” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2015 julkaistun, maailmanlaajuisista humanitaarista apua käsittelevän selvityksen ”Global Humanitarian Overview” ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon hyvän humanitaarisen avunannon periaatteet ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon humanitaarisen avun rahoitusta käsittelevän YK:n korkean tason paneelin,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/46/a46r182.htm>⁽²⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-transformative-agenda>⁽³⁾ https://docs.unocha.org/sites/dms/ROWCA/Coordination/Principles_of_Partnership_GHP_July2007.pdf⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/290⁽⁵⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/files/guidelines-integrating-gender-based-violence-interventions-humanitarian-action>⁽⁶⁾ http://www.preventionweb.net/files/43291_sendai-framework-for-drr-en.pdf⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313⁽⁸⁾ http://www.globalhumanitarianassistance.org/wp-content/uploads/2015/06/GHA-Report-2015_Interactive_Online.pdf⁽⁹⁾ https://www.humanitarianresponse.info/en/system/files/documents/files/gho-status_report-final-web.pdf⁽¹⁰⁾ <http://www.ghdinitiative.org/ghd/gns/principles-good-practice-of-ghd/principles-good-practice-ghd.html>

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2007 hyväksytyyn humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen, joka on komission, neuvoston, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden allekirjoittama yhteinen julkilausuma⁽²⁾, ja sen toimintasuunnitelman, joka on määrä uudistaa,
- ottaa huomioon Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite") 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 375/2014⁽³⁾ ja vuosikertomuksen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen täytäntöönpanosta vuonna 2014⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon unionin pelastuspalvelumekanismista 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1313/2013/EU⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon sukupuolikiysymyksiä ja humanitaarista apua käsittelevän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Gender in Humanitarian Aid: Different Needs, Adapted Assistance" (SWD(2013)0290)⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta "Vuosikertomus humanitaarista apua ja pelastuspalvelua koskevista Euroopan unionin politiikoista ja niiden täytäntöönpanosta vuonna 2014" (COM(2015)0406)⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasiodien pääosaston (ECHO) vuotuisen toimintakertomuksen vuodelta 2014⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät yhteisistä periaatteista monikäyttöistä käteiseen perustuvaa tukea varten humanitaarisiin tarpeisiin vastaamiseksi⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista vuodelta 1989 ja siihen 25. toukokuuta 2000 liitetyn valinnaisen pöytäkirjan, joka koskee lasten osallistumista aseellisiin konflikteihin; ottaa huomioon (vuonna 2008 päivitetty) EU:n suuntaviivat lapsista aseellisissa selkkauksissa,
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät uudesta maailmanlaajuisesta kumppanuudesta köyhyyden poistamiseksi ja kestävästä kehityksen edistämiseksi vuoden 2015 jälkeen⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 28. toukokuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät selviytymiskykyä koskevasta EU:n lähestymistavasta⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät aiheesta "Hyogon toimintakehityksen jatkaminen vuoden 2015 jälkeen: riskien hallinta selviytymiskyvyn saavuttamiseksi"⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät vuoden 2015 jälkeisestä muutosohjelmasta⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 annetun yhteisen tiedonannon EU:n ulkoisen toiminnan roolista Euroopan pakolaiskriisin ratkaisemisessa (JOIN(2015)0040)⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=URISERV:ah0009>

⁽³⁾ EUVL L 122, 24.4.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/FI/1-2015-335-FI-F1-1.PDF>

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/Gender_SWD_2013.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/FI/1-2015-406-FI-F1-1.PDF>

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/echo_aar_2014.pdf

⁽⁹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9420-2015-INIT/fi/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/fi/pdf>

⁽¹¹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9325-2013-INIT/fi/pdf>

⁽¹²⁾ http://www.preventionweb.net/files/37783_eccommunicationsdgs.pdf

⁽¹³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-16827-2014-INIT/fi/pdf>

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=JOIN:2015:0040:FIN:FI:PDF>

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

- ottaa huomioon humanitaarisen avun huippukokouksen edellä järjestettävät alueelliset, aihekohtaiset ja maailmanlaajuiset kuulemiset ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehitystyön rahoituksesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Jemenin tilanteesta ⁽⁴⁾, 11. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman Nepalin tilanteesta maanjäristysten jälkeen ⁽⁵⁾, 30. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman tilanteesta Jarmukin pakolaisleirillä Syyriassa ⁽⁶⁾, 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman Etelä-Sudanista ja viimeaikaisista lasten kaappauksista ⁽⁷⁾, 12. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman erityisesti IS-järjestöön liittyvästä humanitaarisesta kriisistä Irakissa ja Syyriassa ⁽⁸⁾ ja 15. tammikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Libyan tilanteesta ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman muuttoliikkeestä ja pakolaisista Euroopassa ⁽¹⁰⁾ ja 29. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman viimeisimmistä tragedioista Välimerellä ja EU:n turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikasta ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7 artiklan, jonka mukaan ”unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen”,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 208 artiklan, jossa määrätään, että unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 214 artiklan, joka koskee humanitaariseen apuun liittyviä unionin toimia,
 - ottaa huomioon 2. syyskuuta 2015 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Kohti humanitaarisen avun huippukokousta: maailmanlaajuinen kumppanuus periaatteisiin pohjautuvan ja tuloksellisen humanitaarisen toiminnan tueksi” (COM(2015)0419) ⁽¹²⁾ ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2015)0166) ⁽¹³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0332/2015),
- A. toteaa, että elämme hyvin hauraassa maailmassa, jossa luonnonkatastrofit ja nälänhädät ovat yhä monimuotoisempia, yleisempiä ja rajumpia ja myös konfliktit ovat monilukuisempia ja monitahoisempia kuin koskaan;
- B. toteaa, että humanitaarista apua tarvitaan yhä enemmän ja enemmän kaikkialla maapallolla, mikä johtuu voimistuvista haasteista, joita aiheuttavat kaupungistuminen, nopea väestönkasvu, väestörakenteen muutokset, luonnonkatastrofioiden yleistymisen ja niiden voimakkuuden lisääntyminen, ympäristön pilaantuminen, ilmastonmuutos, lukuisat pitkäkestoiset ja samanaikaiset alueellisesti vaikuttavat konfliktit ja luonnonvarojen niukkuus pahentavat köyhyyden, epätasa-arvon, muuttoliikkeen, kotiseudultaan siirtymään joutumisen ja haavoittuvuuden seurauksia;

⁽¹⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0196.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0270.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0231.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0187.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0072.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0040.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0010.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0317.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0176.

⁽¹²⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=comnat:COM_2015_0419_FIN

⁽¹³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1441187290883&uri=SWD:2015:166:FIN>

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

- C. toteaa, että hädänalaisten määrä on yli kaksinkertaistunut vuodesta 2004 ja heitä oli yli 100 miljoonaa vuonna 2015; huomauttaa, että humanitaariset kriisit koskettavat 250:tä miljoonaa ihmistä; ottaa huomioon, että kotiseudultaan siirtymään joutuneita on enemmän kuin koskaan sitten toisen maailmansodan, melkein 60 miljoonaa, ja heistä lähes 40 miljoonaa on joutunut siirtymään kotimaansa sisällä; toteaa, että yli puolet maailman pakolaisista on lapsia;
- D. toteaa, että miljardi ihmistä voi joutua siirtymään vuoteen 2050 mennessä ilmastonmuutoksen seurauksena, sillä yli 40 prosenttia maailman väestöstä elää alueilla, joihin kohdistuu vakava vesistressi; ottaa huomioon, että luonnonkatastrofien aiheuttamat taloudelliset tappiot lisääntyvät todennäköisesti dramaattisesti nykyisistä 300 miljardin Yhdysvaltojen dollarin vuotuisista tappioista;
- E. toteaa, että kahdeksan viime vuoden aikana nykyinen humanitaarisen avun järjestelmä on tullut ääriarajoilleen tarpeiden ja haasteiden lisääntyessä, kestävien sitoumusten puuttuessa ja humanitaarisen avun kustannusten kasvaessa, mikä on pakottanut useita järjestöjä tilapäisesti keskeyttämään ruoka-avun, majoituksen tarjoamisen ja muut ihmishenkiä pelastavat humanitaariset toimet;
- F. toteaa, että humanitaarista apua tarjoavat sairaalat joutuvat usein joukkotuhoasein tehtyjen iskujen kohteiksi; ottaa huomioon, että humanitaarista henkilöstöä vastaan kohdistuvat uhat ja hyökkäykset ovat lisääntymässä; toteaa, että humanitaarisen henkilöstön ja loukkaantuneiden turvallisuus on hyvin usein uhattuna; toteaa, että nämä iskut loukkaavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja vaarantavat vakavasti humanitaarisen avun tulevaisuuden;
- G. katsoo, että humaaniuden, neutraaliuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaaristen periaatteiden, kuten Geneven sopimukseen ja niiden lisäpöytäkirjoihin sisältyvien kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksien keskeisten sääntöjen, on oltava kaiken humanitaarisen toiminnan keskiössä; muistuttaa, että kotiseudultaan siirtymään joutuneiden suojelu on turvattava ehdoitta ja että avun on oltava riippumatonta eli siihen ei saa liittyä minkäänlaisia poliittisia, taloudellisia tai turvallisuusnäkökohtia eikä minkäänlaista syrjintää;
- H. katsoo, että kaikkien konfliktin osapuolten ja myös valtiollisten ja valtiosta riippumattomien aseistautuneiden osapuolten on taattava humanitaarisille toimijoille pääsyoikeudet siinä määrin kuin se on tarpeen, että he pääsevät konfliktista kärsivien, heikossa asemassa olevien siviiliväestöryhmien luokse;
- I. toteaa, että naiset ja lapset ovat ensinnäkin erittäin haavoittuvassa asemassa ja altistuvat suhteettomasti riskeille tuhoalueilla sekä itse hätätilanteessa että sen jälkimainingeissa ja toisekseen he ovat vaarassa joutua hyväksikäytetyiksi, syrjäytyä, saada infektion ja joutua sodankäynnin muotona harjoitettavan seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi; ottaa huomioon, että naisiin ja lapsiin kohdistuu kotiseudultaan siirtymään joutumisen ja tavallisten suoja- ja tukirakenteiden hajoamisen seurauksena muita suurempia riskejä; katsoo kansainvälisen humanitaarisen oikeuden edellyttävän, että sodassa raiskatuille tytöille ja naisille on tarjottava syrjimättä kaikki heidän tarvitsemansa lääketieteellinen hoito; toteaa, että vaaralliset raskaudenkeskeytykset ovat WHO:n mukaan yksi kolmesta tärkeimmästä äitiyskuolleisuuden syystä; toteaa, että äitiysterveys, raiskatuille naisille suunnattu psykologinen tuki ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden lasten koulutus ovat pakolaisleirien suurimpia haasteita;
- J. toteaa, että humanitaarisen avun vetoamus vuodeksi 2015 ylsi YK:n historian ennätyslukemiin, lähes 19 miljardiin euroon; toteaa, että avunantajien ennätysellisistä avuntarjouksista huolimatta maailmanlaajuisessa vetoomuksessa pyydetystä määrästä saatiin rahoitettua vain neljäsosa ja että EU on joutunut käymään kamppailuja maailmanlaajuisen humanitaarisen vetoomusten ja humanitaarisen avun ja pelastuspalveluasioiden pääosaston (ECHO) tukemien operaatioiden rahoittamiseksi; toteaa, että sen vuoksi on entistäkin enemmän tarpeen varmistaa maailmanlaajuisesti koordinoitu, oikea-aikainen, ennakoitavissa oleva ja joustava rahoitus, joka räätälöidään eri tilanteisiin ja jota tuetaan uudella julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudella innovatiivisen varautumisen ja toimitusmenetelmien edistämiseksi; toteaa, että EU:lla on ollut vaikeuksia rahoittaa maailmanlaajuisia humanitaarisia vetoomuksia ja ECHO:n toimia; toteaa, että sitoutuminen uudelleen 0,7 prosentin tukitavoitteeseen ja sitoumusten oikea-aikainen toteuttaminen on tällaisessa tilanteessa entistäkin tärkeämpää;
- K. ottaa huomioon, että suurin osa humanitaarisista kriiseistä on ihmisten aiheuttamia; ottaa huomioon, että 80 prosenttia EU:n kansainvälisestä humanitaarisesta avusta kohdennetaan ihmisen aiheuttamiin kriiseihin, joihin tarvitaan etenkin poliittisia, ei ainoastaan humanitaarisia, ratkaisuja; huomauttaa, että köyhyys ja kriisialttius ovat yhteydessä toisiinsa, joten on välttämätöntä puuttua kriisien taustalla oleviin syihin, kehittää selviytymiskykyä, vahvistaa kykyä sopeutua luonnonkatastrofeihin ja ilmastonmuutokseen ja vastata kriiseistä kärsivien ihmisten pitkän aikavälin tarpeisiin; katsoo, että humanitaaristen kriisien seuraukset, kuten muuttoliikkeeseen ja pakolaisiin liittyvät haasteet, vain pahenevat, jollei perimmäisiin syihin puututa eikä humanitaarista apua ja kehitysyhteistyöapua nivelletä toisiinsa entistä paremmin;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

- L. toteaa, että humanitaarinen apu ja kehitys ovat sidoksissa toisiinsa, etenkin kun otetaan huomioon, että katastrofivalmiutta ja -palautuvuutta on vahvistettava riskejä vähentämällä ja iskuilta suojautumalla, mikä on välttämätöntä, jotta voidaan vähentää humanitaarisia tarpeita ja torjua terveyteen, hygieniaan, koulutukseen, ravintoon ja jopa yksinkertaiseen suojaan liittyviä häiriöitä;
- M. toteaa, että kansainvälisen, paikallisen ja alueellisen koordinoinnin, tietojenvaihdon ja yhteisen ohjelmasuunnittelun, tietojenkeruun ja arviointien avulla voidaan parantaa päätöksentekoa, tehokkuutta, tuloksellisuutta ja vastuuvetollisuutta avun toimittamisessa;
- N. katsoo, että yksityisen sektorin toimijoiden, kansalaisjärjestöjen, paikallisviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja hallitusten välistä luottamusta on parannettava ja yhteistyötä on lisättävä; katsoo, että yritysten resurssit, asiantuntemus, toimitusketjut, tutkimus- ja kehitysvalmiudet ja logistiikka voivat auttaa varmistamaan tehokkaamman humanitaarisiin kriiseihin valmistautumisen ja humanitaarisen toiminnan;
- O. toteaa, että EU:n humanitaarista apua koskevan luvun määrärahat, jotka ovat vuonna 2015 yhteensä 909 miljoonaa euroa, muodostavat alle prosentin EU:n koko talousarviosta; ottaa huomioon, että hätäavun ja pidemmän aikavälin avun yhdistäminen paremmin toisiinsa on yksi tapa vähentää nykyistä epäsuhtaa poikkeuksellisten humanitaaristen tarpeiden ja saatavilla olevien resurssien välillä;
- P. toteaa, että Punaisen ristin ja YK:n järjestöjen kaltaiset kansalaisjärjestöt ja kansainväliset järjestöt ovat nykyisin humanitaarisen avun pääasiallisia toteuttajia ja että ne toimittavat elintärkeää apua ja suojelua noin 120 miljoonalle ihmiselle vuodessa;
- Q. toteaa, että ennaltaehkäisy ja paikallinen toiminta sekä paikalliset valmiudet ovat tärkeässä asemassa tarpeiden tyydyttämiseksi ja kansainvälisen avun tarpeen vähentämiseksi; toteaa, että vuonna 2015 vain 2 prosenttia kaikesta kansainvälisestä humanitaarisesta avusta päätyi suoraan avuntarvitsijamaiden paikallisille ja kansallisille kansalaisjärjestöille, vaikka niiden reaktiivisuus, tietämys tarpeista ja mahdollisuudet saavuttaa apua tarvitsevat ihmiset ovat yleensä parempia kuin muilla toimijoilla; ottaa huomioon, että kriisistä kärsiviä ihmisiä ja yhteisöjä koskevan vastuuvetollisuuden varmistamista vaaditaan yhä enenevässä määrin;
- R. toteaa, että humanitaarisen avun on perustuttava jatkossakin humanitaaristen toimijoiden arvioimiin tarpeisiin ja että avunantajien on pidättäydyttävä käyttämästä apua kriisinhallinnan työkaluna;
- S. katsoo, että humanitaarisia toimia ja niissä käytettäviä välineitä olisi räätälöitävä yhteisesti arvioitujen tarpeiden mukaisesti ja ne olisi mukautettava eri tilanneyhteyksiin; toteaa, että on välttämätöntä pyrkiä kaikin tavoin varmistamaan, että humanitaarisissa toimissa otetaan huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä varsinkin naisten, lasten, ikääntyneiden, vammaisten henkilöiden, vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen ja muiden heikossa asemassa olevien ryhmien erityistarpeet;
- T. toteaa, että maailmanlaajuisia toimijoita kannustetaan sisällyttämään humanitaarinen apu osaksi ihmisoikeuksien valvonta- ja raportointimekanismeja;
- U. katsoo, että Istanbulissa 23. ja 24. toukokuuta 2016 pidettävässä ensimmäisessä humanitaarisen avun huippukokouksessa olisi uudistettava humanitaarisen avun rakenteita tekemällä niistä entistä osallistavampia, tuloksellisempia ja avoimempia ja aidosti maailmanlaajuisia, jotta voidaan reagoida ennakoituihin humanitaarisen avun tarpeisiin, jotka liittyvät nykyisiin ja tuleviin haasteisiin, joita ovat elintarviketurva, väestönkasvu, ilmastonmuutos, haavoittuvuus avustustyöntekijöiden turvallisuus, pakkosiirrot ja sosioekonominen kehitys;
- V. huomauttaa, että huippukokous on jatkoa katastrofiriskien vähentämistä, kehitysrahoitusta, vuoden 2015 jälkeistä kestävä kehityksen ohjelmaa ja ilmastonmuutosta koskeville hallitustenvälisille neuvotteluille, joiden vaikutukset näkyvät kehitysasioiden ja humanitaarisen työn toimintaympäristössä vielä vuosikausia, joten se on ainutlaatuinen, olennaisen tärkeä ja konkreettinen tilaisuus sovittaa yhteen tavoitteita, periaatteita ja toimia sekä puuttua maailmanlaajuisesti entistä johdonmukaisemmin kaikkein heikoimmassa asemassa olevien tarpeisiin ja kehittää heidän selviytymiskykyään;
- W. katsoo, että EU:lla on johtavana avunantajana vastuu ja tarvittava vipuvoima ottaa johtoasema pyrkimyksissä löytää entistä parempia ja innovatiivisia keinoja vastata miljoonien konflikteista ja katastrofeista kärsivien ihmisten tarpeisiin ja löytää toteutuskelpoisia pitkän aikavälin ratkaisuja;

- X. toteaa, että akuutti aliravitsemus on lisääntynyt viime aikoina koko maailmassa ja ns. 3-tason kriisimaiden poliittisella epävakaudella on alueellisia ja kansainvälisiä heijastusvaikutuksia, mikä on jälleen muistutus siitä, että huippukokouksessa on vauhditettava humanitaarisen avun järjestelmän muutosta ja otettava apua tarvitsevat entistä paremmin huomioon;

Maailmanlaajuisista kuulemisista maailmanlaajuisiin toimiin

1. on ilahtunut YK:n pääsihteerin päätöksestä kutsua koolle ensimmäinen monien sidosryhmien humanitaarisen avun huippukokous ja Turkin halukkuudesta isännöidä tätä kokousta; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan huippukokousta ja antamaan asiasta konkreettiset sitoumukset ja ensisijaiset toimenpidealueet sisältävät määrätietoiset neuvoston päätelmät sekä huolehtimaan operatiivisesta tehokkuudesta, yhteisistä laatuvaatimuksista, koordinoinnin parantamisesta ja kumppanuuksista uusien avunantajien kanssa siten, että lähtökohtana ovat poliittisesti puolueeton apu sekä humaaniuden, neutraaliuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaariset periaatteet ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisten velvoitteiden noudattamista koskeva yhteisymmärrys ja niiden soveltaminen;

2. pitää myönteisenä YK:n aloitetta kerätä tietoja kaikkialta maailmasta, jotta voidaan kartoittaa luonnonkatastrofeja ja konflikteja ja selvittää, kuinka voidaan pelastaa ja suojella useampia ihmisiä tällaisten kriisien vaikutuksilta; pitää myönteisenä, että järjestetään kahdeksan alueellista kuulemistä, joihin kytkeytyy aihekohtaisia kokouksia ja maailmanlaajuisia kuulemisen ja joihin saapuu hallitusten, kansalaisyhteiskunnan, kansalaisjärjestöjen, vapaaehtoisverkostojen, yritysten ja uskonnollisten verkostojen edustajia; pitää lisäksi myönteisenä aloitetta verkossa toteutettavista kuulemisista ja perustettavasta korkean tason paneelista, joka käsittelee humanitaarista rahoitusta ja jonka yhtenä puheenjohtajana toimii EU;

3. korostaa, että nykypäivän valtavat humanitaariset haasteet edellyttävät, että huippukokouksessa lujitetaan entistä osallistavampaa ja monimuotoisempaa ja aidosti maailmanlaajuisia humanitaarisen avun järjestelmää, samalla kun otetaan huomioon nykypäivän humanitaarisen avun järjestelmän monimuotoisuus ja kaikkien toimijoiden toisiaan täydentävät roolit; kehottaa EU:ta edistämään humanitaarisia toimia koskevaa maailmanlaajuisia konsensusta, jossa vahvistetaan humanitaarisen avun periaatteet ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaiset velvoitteet ja oikeudet ja edistetään ihmiskeskeisiä ja ihmisoikeuksiin perustuvia suojelutoimia ja jossa myös hallitukset asetetaan vastuuseen niiden roolista ja vastuusta ihmisten suojelemissa; haluaa tuoda julki humanitaarisen avun politisoinnin kielteiset vaikutukset ja palauttaa mieliin, että keskeisten humanitaaristen periaatteiden vaaliminen ja jatkuva sitoutuminen niihin ovat olennaisen tärkeitä humanitaarisen avun toimintaympäristön varmistamiseksi konflikti- ja luonnonkatastrofalueille;

4. korostaa, että ollakseen merkityksellinen huippukokouksen päätösasiakirjan olisi sisällettävä viisivuotinen etenemissuunnitelma annettujen konkreettisten poliittisten sitoumusten kehittämiseksi ja toteuttamiseksi sekä hallitustenvälinen seurannan ja vastuuvollisuuden kehys, arvio järjestöjen käytännöistä ja vaikutustenarviointi, johon relevantit sidosryhmät osallistuvat;

5. kehottaa, että huippukokouksessa yhdistetään toisiinsa vuoden 2015 jälkeen sovellettava kehitysohjelma, katastrofiriskien vähentämistä koskeva Sendain kehys ja vuonna 2015 järjestettävä YK:n ilmastomuutoskonferenssi (COP21), jotta voidaan lisätä politiikkojen ja instituutioiden johdonmukaisuutta katastrofivalmiuden ja -palautuvuuden kehittämiseksi ja vaatia kehitysasioiden toimijoilta aktiivisempaa roolia selviytymiskyvyn kehittämisessä; kehottaa avunantajahallituksia laatimaan kansallisia politiikkojaan varten nämä kehykset yhdistävät yhteiset tavoitteet, painopistealueet ja indikaattorit;

6. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita suurimpina avunantajina ja keskeisinä operatiivisina toimijoina ottamaan johtoaseman ja näyttämään muille esimerkkiä; korostaa, että kaikissa EU:n humanitaarisissa toimita olisi noudatettava solidaarisuuden, vastuun ja vastuuvollisuuden periaatteita ja että niillä olisi pyrittävä takaamaan haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten fyysinen sekä henkinen suojele; peräänkuuluttaa maailmanlaajuisia ja kokonaisvaltaista pitkän aikavälin ratkaisua konfliktialueilta pakenevien ihmisjoukkojen tilanteeseen; huomauttaa, että se, miten EU reagoi nykyiseen kriisiin, vaikuttaa myös Euroopan asemaan ja uskottavuuteen maailmanlaajuisena humanitaarisena toimijana;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

7. vaatii, että huippukokouksessa sitoudutaan tuloksiin perustuvaan järjestelmälliseen ja osallistavaan lähestymistapaan laatimalla erityiset avunantajien ja täytäntöönpanosta vastaavien järjestöjen vahvistamat ja yhteiset indikaattorit ja työskentelymenetelmät, jotta asianomaiset ihmiset voivat osallistua humanitaarisen toiminnan kaikkiin vaiheisiin; kehottaa humanitaarisen avun huippukokousta edistämään asianomaisia väestöryhmiä koskevan YK:n vastuuvollisuuden kehyksen vakiinnuttamista, valvonnan tehostamista ja arviointia;

8. korostaa, että huippukokous tarjoaa myös kaikille sidosryhmille mahdollisuuden pohtia välttämätöntä tarvetta uudistaa YK:ta kohti osallistavaa, läpinäkyvää ja tehokasta koordinoitijärjestelmää, jossa on osallistavampi ja toimintakykyisempi YK-järjestöjen välinen pysyvä komitea (IASC) ja jossa sitoutetaan paremmin kumppaneita täydentävyyden ja muutosohjelman täydellisen toteuttamisen tehostamiseksi, ja vahvistaa monenvälisiä humanitaarisen avun rakenteita kaikkien kriisien osalta perustamalla luotettava tarvearviointijärjestelmä, joka toimii yhteisten vetoomusten perustana, minkä avulla varmistetaan kattava taloudellinen seuranta, järjestöjen välinen kustannusten vertailujärjestelmä ja arviointimekanismi;

9. painottaa, että tällainen maailmanlaajuinen toiminta ei onnistu ilman kattavia ja huomattavia resursseja; korostaa, että uusien ja toistuvien katastrofien ja haavoittuvuuksien ratkaiseminen edellyttää rinnakkaisten järjestelmien välttämistä, rahoituspohjan laajentamista, pitkän aikavälin ennustettavissa olevia investointeja ja uuden kestävän kehityksen ohjelman noudattamista, missä on edistettävä erityisesti yhteistä riskien ja tarpeiden arviointia, suunnittelua ja rahoitusta humanitaaristen toimijoiden, kehitysasioiden toimijoiden ja ilmastonmuutoksen parissa toimivien toimijoiden välillä; korostaa, että humanitaarisen avun ja kehitysavun keskinäistä täydentävyyttä on parannettava, jotta voidaan puuttua tehokkuuteen ja humanitaarisen rahoituksen puutteisiin; korostaa, että samalla olisi lisättävä kehitysapua ja humanitaarista rahoitusta; muistuttaa tässä yhteydessä, että kansainvälisesti on jo pitkään sitouduttu tavoitteeseen, joka koskee 0,7 prosentin BKT-osuutta;

10. kehottaa unionia osoittamaan maailman suurimpana humanitaarisen avun antajana johtajuutta maailman humanitaarisen avun huippukokouksessa vaatimalla joustavampia menetelmiä humanitaarisen avun toimittamiseksi sekä proaktiivisia ja johdonmukaisia toimenpiteitä ja tehokkaita välineitä kriisien ehkäisemistä varten; kehottaa unionia ja muita avunantajia pitämään rahoitusta koskevissa sitoumuksissaan ja kehittämään tapoja lyhentää rahoitus sitoumusten ja paikalla toteutettavien toimien välistä ajallista viivettä; korostaa lisäksi ihmisoikeustilanteesta raportoimisen merkitystä kriisejä koskevan varhaisvaroitusmekanismina ja kannustaa maailman humanitaarisen avun huippukokousta ottamaan tämän seikan huomioon, kun reagoitiin perustuvasta ajattelutavasta siirrytään ennaltaehkäisevään ajattelutapaan;

Konfliktitilanteessa olevien ihmisten tarpeisiin vastaaminen

11. kehottaa EU:ta asettamaan suojelun tarvepohjaisen humanitaarisen toiminnan ytimeen luomalla järjestelmän, jolla valvotaan vaatimusten noudattamista, ja sisällyttämään sen kaikkien ohjelmasuunnitteluun; korostaa tarvetta vakiinnuttaa suojelusta vastaavien viranomaisten rooli ja kehittää strategisia ja yhdenmukaisia toimintatapoja sekä osoittaa suojelutoimiin riittävästi määrärahoja hätätilanteiden ensimmäisessä vaiheessa; kehottaa EU:ta sitoutumaan entistä painokkaammin ihmisoikeusperustaiseen lähestymistapaan humanitaarisissa toimissa, jotta varmistetaan, että erityisen heikossa asemassa olevien ryhmien ja erityisesti naisten, nuorten, maahanmuuttajien, Hi-viruksen kanssa elävien ihmisten, HLBTI-henkilöiden ja vammaisten henkilöiden ihmisarvo, tarpeet ja oikeudet otetaan huomioon;

12. kehottaa EU:ta ajamaan huippukokouksessa kattavan sopimuksen tekemistä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden, ihmisoikeuslainsäädännön ja pakolaisoikeuden kunnioittamisen ja noudattamisen vahvistamista koskevista käytännön keinoista, jollainen on esimerkiksi kansainvälisen humanitaarisen oikeuden säännöistä tiedottaminen alueellisille ja kansallisille hallintoelimille, turvallisuusjoukoille, paikallisviranomaisille ja yhteisöjen johtajille; kehottaa EU:ta tukemaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen roolia, jotta kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuslainsäädännön loukkaamiseen nykyisin liittyvä rankaisemattomuus päättyisi;

13. korostaa tarvetta laajentaa pakolaissopimusta ja Kampalan sopimusta siten, että niiden avulla suojellaan ja autetaan kotiseudultaan karkotettuja ja ilmastonmuutoksen vuoksi siirtymään joutuneita ihmisiä eri puolilla maailmaa ja suojellaan heitä väkivallan eri muodoilta, kuten ihmiskaupalta, sukupuoleen perustuvalta väkivallalta sekä kaupunkiväkivallalta ja taloudelliselta väkivallalta, koska heillä voi olla perusteltu pelko joutua vainotuiksi tai koska he voivat olla vaarassa kärsiä vakavaa vahinkoa; korostaa, että maahanmuuttajien oikeuksia on suojeltava kriisien yhteydessä samalla tavalla kuin kaikkien muidenkin ryhmien; kehottaa kiinnittämään huomiota erityisen haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten maahanmuuttajiin, valtiottomiin henkilöihin ja pakolaisiin, jotka sivuutetaan usein humanitaarisessa keskustelussa; edellyttää ihmisoikeuksien puolustamisvälineiden uutta sukupolvea, jotta näitä väestöryhmiä voidaan suojella;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

14. korostaa tarvetta muuttaa perusteellisella tavalla pakolaisille ja vastaanottajamaille ja -yhteisöille annettavaa tukea; suhtautuu myönteisesti maailmanlaajuisen kuulemisen tiivistelmäraporttiin, jossa kehoitetaan arvioimaan huippukokouksessa mahdollisuutta tehdä kattava ”pakolaisten vastaanottoa koskeva sopimus”, jossa tunnustetaan vastaanottajamaiden panokset, järjestetään pitkäkestoiset, ennustettavissa olevat ja kestävät rahoituspaketit näiden maiden tukemiseksi, edistetään pakolaisten itseluottamusta tarjoamalla mahdollisuus toimeentulon hankkimiseen ja luodaan oikeudenmukaisempia järjestelyjä pakolaisten sijoittamiseksi uudelleen kolmansiin maihin;

15. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita pyrkimään humanitaarisia periaatteita koskevaan maailmanlaajuiseen yhteisymmärrykseen ja niiden täytäntöönpanoon huippukokouksen edellä ja kehittämään yhdessä laajempia osallistavia käytäntöjä nykyisten ja uusien avunantajien keskuudessa, jotta voidaan jakaa parhaita käytäntöjä, helpottaa apua tarvitsevien ihmisten saavuttamista ja kehittää nykyisiä avunannon hyviä käytäntöjä koskevia sitoumuksia, kuten hyvän humanitaarisen avunannon periaatteita;

16. kehottaa EU:ta myötävaikuttamaan siihen, että avoimuus ja vastuuvollisuus sisällytetään peruseriaatteina huippukokouksen julkilausumaan, käyttämällä erityisiä osoittimia ja eriteltyjä tietoja (eli sukupuoli- ja ikätietoja ja erityisiä muuttujia lapsia varten) ohjelmasuunnittelun ja arvioinnin pohjana sekä edistämällä kansainvälisen humanitaarisen avun avoimuusvaatimuksia koskevaa aloitetta, jotta voidaan varmistaa maailmanlaajuisen vastuuvollisuuden kehityksen tuloksellisuus edistyneen mittauksissa;

17. korostaa, että jokaisen ihmisen perusoikeuksiin kuuluu saada ravintoa, vettä, suojaa, puhtaanapitoa ja sairaanhoitoa; on erittäin huolissaan kehnoihin saniteettioloihin ja turvallisen juomaveden rajoitettuun saatavuuteen liittyvistä epidemiariskeistä sekä olennaisten lääkkeiden saatavuuden puutteesta humanitaarisissa kriiseissä; kehottaa unionia ottamaan johtavan aseman varmistettaessa, että välttämättömiä lääkkeitä ja turvallista juomavettä on riittävästi saatavilla humanitaaristen kriisien yhteydessä;

18. vaatii Euroopan unionia ja kaikkia kansainvälisiä toimijoita vahvistamaan pakolaisleireillä humanitaarisen avun tekniikoita ja perustamaan erityisesti liikkuvia laboratorioita epidemioiden torjuntaa varten, parantamaan hätäavun toimittamismenetelmiä huomioimalla heikoimmassa asemassa olevat ryhmät sekä parantamaan hygieniaa ja terveydenhoidon hätäinfrastruktuureja;

19. korostaa, että lastensuojelu on sisällytettävä olennaiseksi osaksi humanitaarista toimintaa, jotta voidaan ehkäistä ja torjua lapsiin kohdistuvaa hyväksikäyttöä, laiminlyömistä ja väkivaltaa; korostaa, että koska lapset ovat muutoksen pääasiassa aikaansaajia, on tärkeää luoda lapsiystävällisiä toimintaympäristöjä osana humanitaarista toimintaa;

20. korostaa, että naiset ovat keskeisessä asemassa konflikteissa ja konfliktin jälkeisissä tilanteissa, sillä he ovat yleensä ensimmäisiä toimijoita kriiseissä ja perheidensä ja yhteisöjensä koossapitäjiä; kehottaa avunantajia ja hallituksia valtavirtaistamaan sukupuolten tasa-arvon humanitaarisessa ohjelmoinnissa ja tukemaan naisten ja tyttöjen vaikutusvallan lisäämistä;

21. kehottaa siihen, että humanitaarisen avun antamisessa noudatetaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja että EU:n antamalle humanitaariselle avulle ei aseteta rajoituksia, joita muut avunantajakumppanit mahdollisesti soveltavat; on erittäin huolissaan siitä, että raiskauksia ja muita naisiin ja tyttöihin kohdistuvan seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan muotoja käytetään humanitaarisissa hätätilanteissa sodankäynnin välineinä, ja tuomitsee ne; korostaa, että tähän väkivaltaan sekä siitä aiheutuviin fyysisiin ja psykologisiin seurauksiin on puututtava; vaatii kansainvälisen humanitaarisen oikeuden, Geneven yleissopimuksen ja sen lisäpöytäkirjojen mukaisesti maailmanlaajuisista sitoumutista sen varmistamiseen, että naiset ja tytöt ovat jokaisen hätätilan tai kriisin alusta saakka turvassa; katsoo tämän edellyttävän seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan riskin torjumista, valistustyötä ja sen varmistamista, että tällaiseen väkivaltaan syyllistyneet joutuvat syytteeseen ja että naisilla ja työllä on humanitaarisissa kriiseissä saatavillaan kaikki seksuaali- ja lisääntymisterveyden palvelut, mukaan lukien turvallinen raskaudenkeskeytys, sen sijaan, että vain ylläpidettäisiin epäinhimillistä kohtelua;

22. katsoo, että kaikkien humanitaarisen avun toimittamisessa mukana olevien työntekijöiden, poliisit ja sotilaat mukaan luettuina, olisi saatava riittävää sukupuolinäkökohdat huomioonottavaa koulutusta ja että olisi otettava käyttöön tiukat käytäntösäännöt, jotta heitä estetään käyttämästä väärin asemaansa ja jotta varmistetaan sukupuolten tasa-arvo;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

23. kehottaa humanitaarisia toimijoita sisällyttämään sukupuoleen perustuvan väkivallan ennaltaehkäisy- ja vähentämisstrategiat kaikkiin alakohtaisiin toimiinsa, mikä helpottaa EU:n uusien rahoitusvälineiden kohdentamista, ja noudattamaan tässä yhteydessä Global Protection Clusterin laatimia suuntaviivoja, jotka koskevat sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisen sisällyttämistä humanitaariseen toimintaan; katsoo myös, että humanitaarisen avun toimijoiden (myös EU:n) olisi kuultava tyttöjä ja poikia (erityisesti teini-ikäisiä tyttöjä) kaikissa katastrofivalmius- ja aputoimissa;

24. kehottaa kutakin humanitaarista järjestöä parantamaan koordinoitua, jotta voidaan tunnistaa uhrit ja mahdolliset uhrit ja suojella heitä seksuaaliselta hyväksikäytöltä;

25. arvostaa EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa, kun se huolehtii eri ulkopoliittikan välineidensä koordinoinnista ja johdonmukaisuudesta panostaakseen kestäviin poliittisiin ratkaisuihin; kiinnittää huomiota humanitaarisen avun erityisluonteeseen ja korostaa, että on erittäin tärkeää erottaa humanitaariset toimet ulkopoliittikkaan, turvallisuuteen ja terrorismin torjuntaan liittyvistä näkökohdista ottamalla käyttöön erilaisia takeita; pitää valitettavina kaikkea humanitaarisen toiminnan periaatteiden väärinkäyttämistä tai loukkaamista, koska tällainen väärinkäyttö vaarantaa avun toimittamisen ja humanitaarisen henkilöstön turvallisuuden; painottaa, että terrorisminvastaiset toimenpiteet eivät saa heikentää eivätkä estää humanitaarisia ponnisteluja, ja pyytää käsittelemään tätä asiaa asianmukaisella tavalla huippukokouksessa;

Humanitaarisen avun tuloksellisuus

26. tuomitsee humanitaarisen avun toimittamisyritysten alituisen estämisen ja kaiken toiminnan, joka rikkoo vaarassa olevien auttamisen ja palauttamiskiellon periaatteita, joita kaikki toimijat, olivatpa ne EU:n jäseniä tai eivät, soveltavat kotiseudultaan siirtymään joutuneisiin henkilöihin; kehottaa hallituksia kantamaan ensisijaisen vastuunsa siviilien suojelemisesta ja auttamisesta ja ottamaan käyttöön oikeus- ja toimintakehyksiä avustustyöntekijöiden alueelle pääsyn ja avun toimittamisen helpottamiseksi kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisesti; ehdottaa, että tällaisiin kehyksiin sisältyisi humanitaarisia verovapautuksia, rahansiirtovirtoihin liittyvien siirtokustannusten leikkauksia ja yksinkertaistettuja tullimenettelyjä; kehottaa avuantajia, vastaanottajamaita ja täytäntöönpanotoimijoita kunnioittamaan humanitaarisen avun ja muun avun toimittamista kaikkien mahdollisten kanavien avulla, ja kehottaa niitä kantamaan vastuunsa sen varmistamisesta, että ammattimainen, oikea-aikainen, koordinoitu, asianmukainen ja laadukas apu tavoittaa kaikki sitä tarvitsevat, myös syrjäisillä alueilla;

27. on humanitaaristen toimijoiden suojelun parantamisen yhteydessä erittäin huolissaan sekä avustustyöntekijöitä että infrastruktuuria, myös sairaaloita, vastaan tehdyistä toistuvista iskuista; korostaa, että tarvitaan lisää työtä, jotta voidaan parantaa heidän turvallisuuttaan, suojelemistaan ja liikkumisen vapauttaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti; kannattaa avustustyöntekijöiden suojelemiseen liittyvää vastuuvollisuutta vahvistavien erityislausekkeiden sisällyttämistä lainsäädäntöön ja kaikkien maiden avunantajien toimintasuunnitelmiin; kannattaa myös, että kaikkia avustustyöntekijöitä vastaan kohdistuvia hyökkäyksiä seurataan päättäväisesti ja järjestelmällisesti ja että hyökkäyksistä raportoidaan;

28. tukee komission suosituksia, jotka koskevat kattavaa tulostaulua tuloksellisuuden arvioimiseksi;

29. korostaa tarvetta jatkuvalle vuoropuhelulle erilaisten humanitaaristen toimijoiden toisiaan täydentävistä rooleista ja toimenkuvista; katsoo, että humanitaariset siviilitoimijat ja sotilaalliset toimijat on erotettava selkeästi toisistaan; katsoo, että etusijalle on asetettava humanitaarinen siviilitoiminta; pyytää humanitaarisen avun huippukokousta kartoittamaan uusia järjestelmiä, joilla toimijoiden koordinoitua voidaan parantaa, koska se on tehokkaamman, tuloksekkaamman ja asianmukaisemman humanitaarisen toiminnan pääelementti; korostaa tarvetta laatia parempia arviointeja paikallisista toimintavalmiuksista ja parempia yhteisiä arviointeja tarpeista ja humanitaarisen toiminnan vastuuvollisuudesta;

30. edellyttää todellisia pyrkimyksiä varmistaa tarvittavista taloudellisista ja henkilöresursseista huolehtimalla tuloksekkaasti, että oikeus koulunkäyntiin toteutuu pitkittyneissä humanitaarisissa kriiseissä, koska opetuksen puute vaarantaa lasten tulevaisuuden ja minkä tahansa yhteiskunnan tulevan kehityksen; korostaa jatkuvan opetuksen merkitystä turvattaessa ja edistettäessä yhteisiä ja yleismaailmallisia arvoja, kuten ihmisarvoa, tasa-arvoa, demokratiaa ja ihmisoikeuksia;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

31. on ilahtunut komission sitoumuksesta, joka koskee lasten koulunkäyntiin myönnettävän rahoituksen lisäämistä humanitaarisissa hätätilanteissa, kun otetaan huomioon vaille koulutusta jäävien lasten huolehdittava määrä ja ne mittavat mahdollisuudet, joiden ansiosta koulutuksella voidaan lisätä kansalaisten sinnikkyyttä; kehottaa neuvostoa hyväksymään komission ehdotuksen, että tähän tarkoitukseen osoitetaan 4 prosenttia EU:n humanitaarisen avun talousarviosta; katsoo, että tämän lisäyksen seurauksena ei pitäisi johtaa siihen, että muihin ensisijaisiin tarpeisiin kiinnitettäisiin vähemmän huomiota;
32. on huolissaan pakolaisleireillä olevien lasten koulunkäynnistä ja kehottaa EU:ta ja kaikkia kansainvälisiä toimijoita lisäämään valmiuksia huolehtia opetuksesta pakolaisleireillä;
33. katsoo, että ennakoitavuus, operatiivinen joustavuus ja monivuotiset rahoitusosuudet ovat tehokkaan ja tuloksellisen avun toimittamisen keskeisiä edellytyksiä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan hyvän humanitaarisen avunannon periaatteet uudestaan esille huippukokouksen julkilausumassa;
34. korostaa, että rahoitusvajeen poistamiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia toimia; kehottaa perustamaan humanitaarisen avun maailmanlaajuisen rahaston (GFHA), jolla tuetaan DAC:n ulkopuolisten avunantajien osallistumista ja mukaan ottamista ja johon kootaan kaikki olemassa olevat kansainväliset rahoitusmekanismit, paikalliset resurssit ja yhdistetyt varat (kuten YK:n hätäapurahastot, YK:n keskitetyn hätäapurahaston varat ja yhdistetyt rahastot) ja jota hallitukset, yksityinen sektori ja alueelliset järjestöt täydentävät vapaaehtoisin rahoitusosuuksin; ehdottaa, että rahoitusosuuksia voitaisiin käyttää humanitaarisissa sitoumuksissa olevan vajeen poistamiseen 3-tason hätätilanteissa, valmistautuneisuuden tukemiseen, sosiaaliturvavalmiuksia koskevan paketin tarjoamiseen pitkäaikaisille pakolaisille tai ennakoimattomiin hätätilanteisiin, kuten muun muassa ebolaepidemiaan;
35. korostaa, että kansainvälisten rahoituslaitosten on osallistuttava täysimääräisesti ja muotoiltava uudelleen myöntämiensä pehmeäehtoisten lainojen kohdistaminen määrittelemällä pääasiassa uudelleen rahoituslaitosten pehmeäehtoisten varojen kelpoisuusvaatimukset, jotta voidaan lisätä institutionaalisten toimien joustavuutta haavoittuvissa tilanteissa ja pohtia lähemmin kansallisia valmiuksia kotimaan resurssien lisäämiseen;
36. vaatii hallituksia, avunantajia ja niiden suotuisia toimintaympäristöjä yksinkertaistamaan täytäntöönpanokumppaneiden hallinnollisia vaatimuksia virtaviivaistamalla menettelyjä ja kartoittamalla hallinnollisia ja sopimuksiin ja raportointiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja varmistamaan samalla vastuuvollisuuden toteutuminen; kehottaa niitä lisäksi tukemaan aloitteita, joilla pyritään tarjoamaan jatkuvaa apua valmiuksien lujittamisessa ja paikallisten toimijoiden valvonnassa ja tehostamaan kansallisen koordinoinnin rakenteita;
37. korostaa, että paikallisilla kansalaisjärjestöillä on oltava mahdollisuus saada suoraan rahoitusta, jotta ne voivat paremmin huolehtia asianomaisen väestön hengestä ja ihmisarvosta ja turvata ne; kehottaa jäsenvaltioita ja avunantajia lisäämään merkittävästi suoraa rahoitusta sellaisille paikallisille humanitaarisille toimijoille, joilla on kyky, asiantuntemus ja valmiudet toimia tällä alalla, samalla kun varmistetaan vastuuvollisuuden toteutuminen;
38. kehottaa laatimaan huippukokouksessa hauraita valtioita ja pitkittyneitä kriisejä koskevaan sitoumukseen liittyvän uuden sopimuksen, joka sisältää kestävä ohjelmat, täytäntöönpanosuunnitelmat ja ennustettavissa olevan kehitysrahoituksen; korostaa, että Addis Abeban toimintasuunnitelmassa painotetaan tarvetta investoida sosiaaliturvajärjestelmiin turvaverkkoihin, jotta haavoittuvissa tilanteissa toimintaa voidaan laajentaa nopeasti ja tuloksekkaasti;

Haavoittuvuuden vähentäminen ja riskinhallinta

39. korostaa, että humanitaarisen avun järjestelmä on mukautettava paikallisiin, kansallisiin ja alueellisiin vaatimuksiin ja että asianomaisten väestöryhmien, erityisesti kaikenikäisten naisten, lasten ja vammaisten henkilöiden, vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen mahdollisuuksia on lisättävä, ja on tunnustettava heidän roolinsa muutosta edistävinä toimijoina varmistamalla mahdollisuuksien mukaan heidän kuulemisensa ennen humanitaaristen toimien ohjelmasuunnittelua ja täytäntöönpanoa sekä otettava huomioon heiltä saatu palaute;
40. korostaa, että kansainvälisen toiminnan olisi rakennuttava rinnakkaisten toimintojen luomisen sijasta nykyisten paikallisten tai kansallisten aloitteiden ja kumppanuuksien pohjalle; painottaa paikallisten ja alueellisten humanitaarisen avun tarjoamisen valmiuksien ja mahdollisuuksien mukaan sellaisten osallistavien prosessien merkitystä, joissa paikallisviranomaiset, kansalaisyhteiskunta, yksityinen sektori ja asianomaiset väestönosat otetaan mukaan suunnittelu-prosessiin;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

41. korostaa, että tarvitaan uutta maailmanlaajuista täydentävyyden mallia, joka toimii humanitaaristen toimijoiden ja kehitysalan toimijoiden yhteistyön perustana, jolloin voidaan kehittää vaiheittain vastustus- ja palautumiskyvyltään parempia ja omavaraisempia yhteisöjä, ja joka käynnistetään yhteisillä analyyseillä ja yhteisellä ohjelmasuunnittelulla; korostaa, että tällaisessa mallissa olisi oltava ensinnäkin kehitysasioiden toimijoiden aloitusstrategioita yhteyksien luomiseksi paikan päällä, toiseksi kehitysohjelmiin sisällytettäviä erityisiä kriisimekanismeja ja kolmanneksi humanitaarisiin toimiin liittyviä poistumisstrategioita, jotta voidaan soveltaa entistä joustavampaa lähestymistapaa, mukaan lukien vastuuvollinen ja joustava monivuotinen rahoitusmekanismi pitkittyneisiin kriiseihin liittyviä toimia varten; korostaa paikallisten kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan johtajien kanssa tehtävän yhteistyön merkitystä pysyvien rakenteiden luomiseksi konfliktierkeille alueille;

42. kehottaa komissiota esittämään aloitteen humanitaarisen avun, kehitysyhteistyön ja selviytymiskyvyn järjestelmällisemmästä yhdistämisestä toisiinsa, jotta EU voi vastata joustavammin ja tehokkaammin lisääntyviin tarpeisiin ja jotta voidaan edistää parempien yhteyksien pohdintaa huippukokouksessa; kehottaa EU:ta hyödyntämään nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen väliarviointia humanitaarisen toiminnan ja kehitysyhteistyön välisten yhteyksien lisäämiseksi edelleen;

43. korostaa katastrofiriskien vähentämisen merkitystä selviytymiskyvyn parantamiseksi seuraavalla neljällä painopiste-alueella: 1) katastrofiriskien ymmärtäminen, 2) riskinhallinnan vahvistaminen katastrofiriskien hallitsemiseksi, 3) investoinnit katastrofiriskien vähentämiseen selviytymiskyvyn parantamiseksi, valmiussuunnitelmien laatimiseksi ja varhaisvaroitusjärjestelmien perustamiseksi ja 4) katastrofivalmiuden parantaminen tehokasta toimintaa ja parempaa jälleenrakennusta varten palautumisen, kunnostamisen ja jälleenrakennuksen yhteydessä;

44. kehottaa jäsenvaltioita ja muita avunantajia vahvistamaan ja kehittämään humanitaarista toimintaa ja katastrofiriskien vähentämistä ja hallintaa koskevia kansallisia oikeudellisia kehyksiä soveltaen perustana kansainvälistä katastrofiapua koskevia lakeja, sääntöjä ja periaatteita; korostaa, että katastrofivalmius, riskien vähentäminen ja selviytymiskyky olisi sisällytettävä järjestelmällisesti osaksi paikallisten, alueellisten ja kansallisten hallintojen, yritysten ja kansalaisyhteiskunnan laatimia toimintasuunnitelmia, joita olisi samalla tuettava riittävällä rahoituksella ja lisäämällä ennustamiseen ja riskien mallintamiseen liittyvää innovointia;

45. kehottaa painottamaan huippukokouksessa tuntuvasti ilmastonmuutosta ja humanitaarista toimintaa; katsoo, että siihen olisi kuuluttava valmistautuminen ilmastonmuutoksen seurauksiin ja sitä koskevan selviytymiskyvyn lujittaminen ja ilmastosta johtuvaan kotiseudulta siirtymään joutumiseen ja siirtolaisuuteen kaikessa asiaankuuluvassa poliittisessa päätöksenteossa sekä alueellisella että maailmanlaajuisella tasolla; kehottaa tässä yhteydessä unionia ja jäsenvaltioita jatkamaan rohkeiden poliittisten päätösten tekemistä ilmastonmuutoksen torjumiseksi;

Muutos innovoinnin kautta

46. korostaa, että innovoinnissa olisi hyödynnettävä useita lähteitä ja erityisesti kohdealueiden asianosaisten, kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöjen tietämystä; korostaa, että humanitaarisessa toiminnassa on sovellettava humanitaarisia vähimmäisnormeja, jotta voidaan tehostaa välttämättömiä julkisia palveluja, kuten koulutusta, ravitsemustietoa, terveydenhuoltoa, suojaa ja vesi- ja jätevesihuoltoa; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja monialaiset kumppanuudet voivat täydentää lisääntyviin humanitaarisiin tarpeisiin reagoimista, kun sekä julkisella että yksityisellä sektorilla on yhteiset arvot ja ensisijaiset tavoitteet, joiden nojalla liike-elämän tavoitteet mukautetaan unionin kehitystavoitteisiin, ja kumpikin sektori noudattaa kehitystyön tuloksellisuutta koskevia kansainvälisiä normeja; toteaa, että käteiseen perustuva apu, joka on kytketty asianmukaisesti avun tuloksellisuutta koskeviin periaatteisiin, on yksi tehokas esimerkki humanitaariseen apuun liittyvästä innovoinnista;

47. suhtautuu myönteisesti neuvoston päätelmiin yhteisistä periaatteista monikäyttöistä käteiseen perustuvaan tukea varten humanitaarisiin tarpeisiin vastaamisessa; panee merkille, että vaikka vain pieni osa humanitaarisesta avusta on tällä hetkellä käteiseen perustuva tukea, se on innovatiivinen, ihmisarvoinen, turvallinen, sukupuolisensitiivinen, joustava ja kustannustehokas keino, joka tarjoaa huomattavat mahdollisuudet kaikista haavoittuvimmassa asemassa olevien perustarpeiden tyydyttämiseen; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita edistämään huippukokouksen edellä yhteisiä periaatteita ja ehdoitta myönnettävän käteistuen käyttöä tilanteen ja toiminnan arvioinnin perusteella samalla kun tuetaan seurantamekanismeja;

Keskiviikko 16. joulukuuta 2015

48. vaatii EU:ta edistämään ja tukemaan maailmanlaajuisesta humanitaarisen innovoinnin liittoumaa maailmanlaajuisesti yhteisten eettisten lähestymistapojen kehittämiseksi YK:n innovointia ja teknologian kehittämistä koskevien periaatteiden ja sellaisten humanitaaristen periaatteiden mukaisesti, jotka takaavat, että kaikkien humanitaariseen innovointiin tehtävien investointien tarkoituksena on parantaa tuloksia asianomaisten väestöryhmien kannalta; kehottaa perustamaan humanitaarisia innovointirahastoja alueellisella ja kansallisella tasolla;

49. panee merkille, että innovaatiot voivat olla merkittävässä roolissa uusien haasteiden ratkaisemisessa ja nykyisten ohjelmien parantamisessa muiden alojen uusien kehitysten integroinnin avulla, jotta voidaan laatia, lisätä ja kehittää malleja, joiden avulla saavutetaan humanitaaristen haasteiden ratkaisemiseen liittyviä läpimurtoja;

50. korostaa uusien teknologioiden ja innovatiivisten digitaalisten työkalujen roolia humanitaarisen avun organisoinnissa ja toimittamisessa erityisesti avun toimittamisen ja seurannan, katastrofeihin liittyvän valvonnan, tietojen jakamisen, avunantajien välisen koordinoinnin ja avustajajärjestöjen ja paikallishallitusten välisten suhteiden edistämisen osalta varsinkin syrjäisillä alueilla ja katastrofialueilla; korostaa, että Afrikassa ja erityisesti Saharan eteläpuolisissa Afrikan maissa on käynnissä mobiilipohjainen digitaalinen vallankumous, minkä seurauksena matkapuhelinsopimukset (ja matkapuhelimella tapahtuva internetin käyttö) ovat lisääntyneet huomattavasti, minkä vuoksi tällaiset työkalut ja palvelut ovat ratkaisevan tärkeässä asemassa varhaisvaroitusjärjestelmien käyttöönoton ja terveyteen, vaara-alueisiin ja avustajien yhteystietoihin liittyvien tietojen nopean tarjoamisen kannalta;

51. kehottaa komissiota ja EU:n jäsenvaltioita tukemaan humanitaarisia periaatteita ja eettisiä vaatimuksia noudattamalla tapahtuvaa yritysten ja erityisesti pk-yritysten osallistamista kehittämällä yrityksille tarkoitettuja toimintaohjeita ja edistämällä paikallisia ja alueellisia kumppanuusaloja, joiden avulla yrityksiä voidaan osallistaa hätätilanteissa jäsenneulyllä, koordinoitulla ja kestäväällä tavalla; kannustaa jäsenvaltioita ottamaan yritykset paremmin mukaan kansallisiin hätäapusuunnitelmiin ja vastuuvollisuusmekanismeihin;

52. kehottaa EU:ta tutkimaan ja edistämään kumppanuuksia muun muassa uusyriyten, vakuutusyhtiöiden ja teknologiayriyten kanssa, jotta voidaan kehittää valmistautumiseen liittyviä ja hätätilanteissa käyttöön otettavia työkaluja; korostaa tarvetta tukea ja kehittää edelleen YK:n humanitaarisen avun koordinoitumistomiston työstämää yksityisen sektorin käytettävissä olevien varojen ja valmiuksien maailmanlaajuisia kartoittamista, jotta voidaan tehostaa hätäapuun liittyvää teknistä yhteistyötä;

53. kehottaa EU:ta ja sen humanitaarisia kumppaneita kannustamaan huippukokouksessa nuorten parempaa sitouttamista humanitaariseen valmistautumiseen ja palautumisprosesseihin ja edistämään vapaaehtoisjärjestelyjä;

54. korostaa, että EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella voi olla tärkeä rooli tulevassa huippukokouksessa tehtävien päätösten ja humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen täytäntöönpanossa; korostaa, että vapaaehtoisjärjestäjien ja muiden humanitaarisen avun parissa toimivien aktivistien kokemuksella voi olla ratkaisevan tärkeä rooli parhaiden käytäntöjen ja täytäntöönpanotyökalujen laatimisessa;

55. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään huippukokouksessa humanitaarisen neuvonnan merkittävää asemaa, sillä neuvonta voi olla tehokas tapa tehostaa suojelua ja lisätä innovointia;

56. korostaa, että Istanbulissa tehtävät lupaukset on pantava täytäntöön EU:n ja sen jäsenvaltioiden tasolla; kehottaa siksi EU:ta ja jäsenvaltioita laatimaan yhdessä humanitaaristen toimijoiden kanssa Istanbulin huippukokouksessa saavutettavien tulosten täytäntöönpanosuunnitelman; korostaa, että humanitaarisen avun ennustettavissa oleva ja oikea-aikainen rahoitus EU:n talousarviosta on varmistettava takaamalla, että EU:n humanitaariset maksusitoumusmäärärahat rahoitetaan järjestelmällisesti kokonaan määrältään samansuuruisilla maksusitoumusmäärärahoilla;

57. kehottaa laatimaan johdonmukaisen ja vankan eurooppalaista konsensusta humanitaarisesta avusta koskevan uuden toimintasuunnitelman, jossa taataan EU:n tehokas ja puolueeton humanitaarinen toiminta, joka on mukautettu ikä- ja sukupuoliseikat huomioiden paikalliseen tilanteeseen ja jossa toimitaan ketään syrjimättä ja tarpeisiin nähden oikeasuhtaisesti;

o

o o

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä YK:n pääsihteerille.